

Nr 674

Av herr Nordgren, om fordons förseende med anordning för belysning av mötande fordons vägbana.

Det är från år ökande antalet bilar (ca 110 000/år) på våra vägar gör det ytterst angeläget att ägna trafiksäkerheten — forsknings- och försöksverksamhet — all den uppmärksamhet som är möjlig. Betydande anslag beviljas också årligen för åtgärder och forskning på detta område. De problem man har att brottas med är emellertid stora, och det tar lång tid, innan forskningsresultaten kan omsättas i praktisk handling. Riskerna, olyckstillfällena och olyckorna fortsätter att öka. Den s. k. »mörkerdöden» utgör en stor procent av dödsolyckorna.

Mot denna bakgrund och med nära 30-årig erfarenhet av bilkörning, huvudsakligen på de norrländska vägarna och i mycket stor utsträckning under kvälls- och nattetid, synes det mig i hög grad angeläget att »bryta ut» frågan om den s. k. mörkerdöden och söka vidtaga snabba åtgärder just på den punkten.

Vid möte med bil i mörker mörklägges större delen av den sida av vägbanan, som mötande bil färdas på. Med den tekniska utrustning inte minst på det elektriska området våra bilar nu är utrustade med, synes det mig — och många chaufförer och bilägare, som jag talat med — möjligt att i viss mån motverka mörkläggningen genom att bilar förses med en mindre strålkastare som riktas vinkelrätt ut från fordonets sida och belyser den mötandes del av vägbanan. Sådan belysning torde kunna monteras så att den automatiskt fungerar vid bländning. Kostnaderna för en dylik belysningsanordning torde icke vara allt för höga.

Med stöd av det anförda hemställs,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa att Kungl. Maj:t måtte överväga föreskrifter om försök med fordons förseende med anordning för belysning av mötande fordons vägbana i mörker.

Stockholm den 26 januari 1963

Hans Nordgren